

500,000 Kr. vare en ypperlig Ting; i den Henseende vil jeg sige, at selv om den ikke havde viist sig saa ypperlig, som det ærede Medlem uden Tvivl er gaadt ud fra, vilde jeg dog have ventet en meget gunstlig Erklæring fra den ærede Kommissions Side, og i den Henseende er det Noget, den høitærede Minister maa kunne sige sig selv, at, naar han afviser den Kommission, der herfra blev tilbudt ham, for derefter at sende en Kommission derover af sine Egne, kan den høitærede Minister ikke vente, at denne Kommissions Vidnesbyrd vil have den Virkning og gjøre det Indtryk her i Thinget som Vidnesbyrd fra en Kommission, der var sendt herhjemme fra ogsaa efter dette Things Ønske og Billigelse. Man er altid mere tilbøielig til at stole paa, hvad man ser med sine egne Øine, end hvad man ser med sine Modstanderes. Smidleridt have de 500,000 Kr. efter det ærede Medlems Erklæring gjort en ganske fortrinlig Nytte. Hvis de ikke vare komne derover, sagde han, hvad vilde der saa være stet? Sa, saa vilde adskillige af disse Verker ikke være blevene byggede op, adskillige af Planterne vilde være gaaede fallit, Statskassen havde maattet overtage deres Eiendomme, og det var i det Hele bleven en net Historie derovre. Jeg maa tilstaa, at det ærede Medlems Udtalelser paa et andet Punkt have gjort mig noget betænkelig ved den Sykke, der er bragt tilveie paa St. Croix. Det ærede Medlem siger nemlig, at vi meget snart igjen maa faae denne Sag under Behandling her, hvis ikke meget store Kalamiteter skulle ramme Den. Naar jeg sammenligner denne Udtalelse med, hvad jeg har set i de Herrer Planteres Adresse til Rigsdagen, er jeg bange for, at vi snart høre fra dem igjen. Disse Plantere skrive blandt Andet i deres Adresse, at, hvis de ikke faae yderligere Hjælp, navnlig den Slags Hjælp, som ikke skal tilbagebetales, trues Den af et bragende Sammenfald, og jeg antager, det maa være en voldsom Kalamitet, der betegnes ved disse Udtryk. Planterne skrive dernæst, at i Fremtiden er Den og dens Beboeres Skæbne ikke alene afhængig af Veiriget, men ogsaa af den danske Statskasse. Altsaa for Fremtiden ville Planterne ikke bygge alene paa Veiriget, som de hidtil have gjort, men ogsaa paa den danske Statskasse. Men det forekommer mig, at de dog hidtil have bygget i en betydelig Grad paa den danske Statskasse, ved Siden af, at de have bygget paa Veiriget. Men nu vil det for Fremtiden i forholdt Grad blive Statskassen, til hvem Kravene rettes. Naar jeg lægger det sammen, er jeg noget i Tvivl om, hvorvidt i Virkeligheden disse 500,000 Kr. har udrettet Noget af varig Betydning for Den. Det, som allerede fremgik af Udvalgets Betragtninger ifjor, nemlig, at denne Os Forhold i sin Helhed trængte til en Reformation og Reorganisation, tror jeg, er Noget, som ikke er blevet svækket ved, hvad der senere er

fremkommet, og i den Henseende skal jeg sige, at den Kommission, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgreds (Bille) mente, at jeg var saa glad ved, og som har været i Vestindien, er jeg forsaavidt ogsaa glad ved, som jeg deri ser en Anerkjendelse af Ministeren af, at en Kommission er en nyttig og hensigtsmæssig Ting; men om denne Kommission har været nyttig og hensigtsmæssig, har jeg ikke sagt Noget om. Der er aabenbart Forskjel mellem at sende en god Kommission og sende en mindre god Kommission derover. Jeg tror, at den Kommission, vi tænkte paa, af den Grund vilde være en god Kommission, fordi det var vor Tanke, at denne Kommission ikke blot skulde vandre om imellem Ruinerne og sammenlignede de nedbrændte Bygninger med de Bygninger, der ikke vare nedbrændte, og derved komme til en Buerding, som dog altid maa blive noget problematisk. Men Tanken hos os var, at denne Kommission skulde virkelig paatage sig de Arbeider, der vare at gjøre paa Den, virkelig tage de Reformer under Overveielse, som utvivlsomt ere nødvendige, hvis der endelig engang skal komme noget Godt ud af denne D. Jeg tror, at denne vedvarende Øsen Penge derover, det, at de derovre bestandig se hen til den danske Statskasse som den egentlige Livstilde, ikke kan gaa i Længden, men at der før eller senere alligevel maa komme en Katastrophe, hvad enten den bliver mere eller mindre „bragende“. Vi maa faae en Ende paa det Forhold, hvori den danske Stat og den danske Statskasse i en Række af Aar har staaet til denne D. Paa den anden Side er det høist besynderligt, saa lidt Forslag der synes at være i Pengene derovre. Nu siger det ærede Medlem fra Kjøbenhavn, som har været i Vestindien, at Østen er ligesaa mange Millioner værd, som der er sendt Hundrebetusinder derover, altsaa, at denne Øst staaer paa en Værdi af 5 Millioner, og alligevel skulle vi punge Mere ud herfra, hvis vi ikke ville røstere „bragende Katastrofer“ derovre i den nærmeste Fremtid.

Overmøes: Jeg tror ganske vist, at det aldrig er faldet noget af Kommissionens Medlemmer ind, at den skulde virke til særlig Tilfredshed for alle Parter. Derfor det havde været udtalt i Kommissoriet, saa tror jeg ingen af Kommissionens Medlemmer vilde have paataget sig dette Over; idetmindste vilde jeg det ikke. Hvad angaar den Paastand, at Kommissionen skulde være sendt over for at staffe eller give — jeg forstod ikke rigtig Ordene — Finanzministeren en Attest for, at det, som han havde gjort, var ganske fortræffelig gjort, da har jeg ikke faaet en saadan Opgave fra nogen som helst Side. Det findes ikke nævnt i det kongelige Kommissorium, og jeg kan forstikke det ærede Medlem om, at, hvilke Instruktioner der end iøvrigt er givet os, saa er denne dog ikke ber-